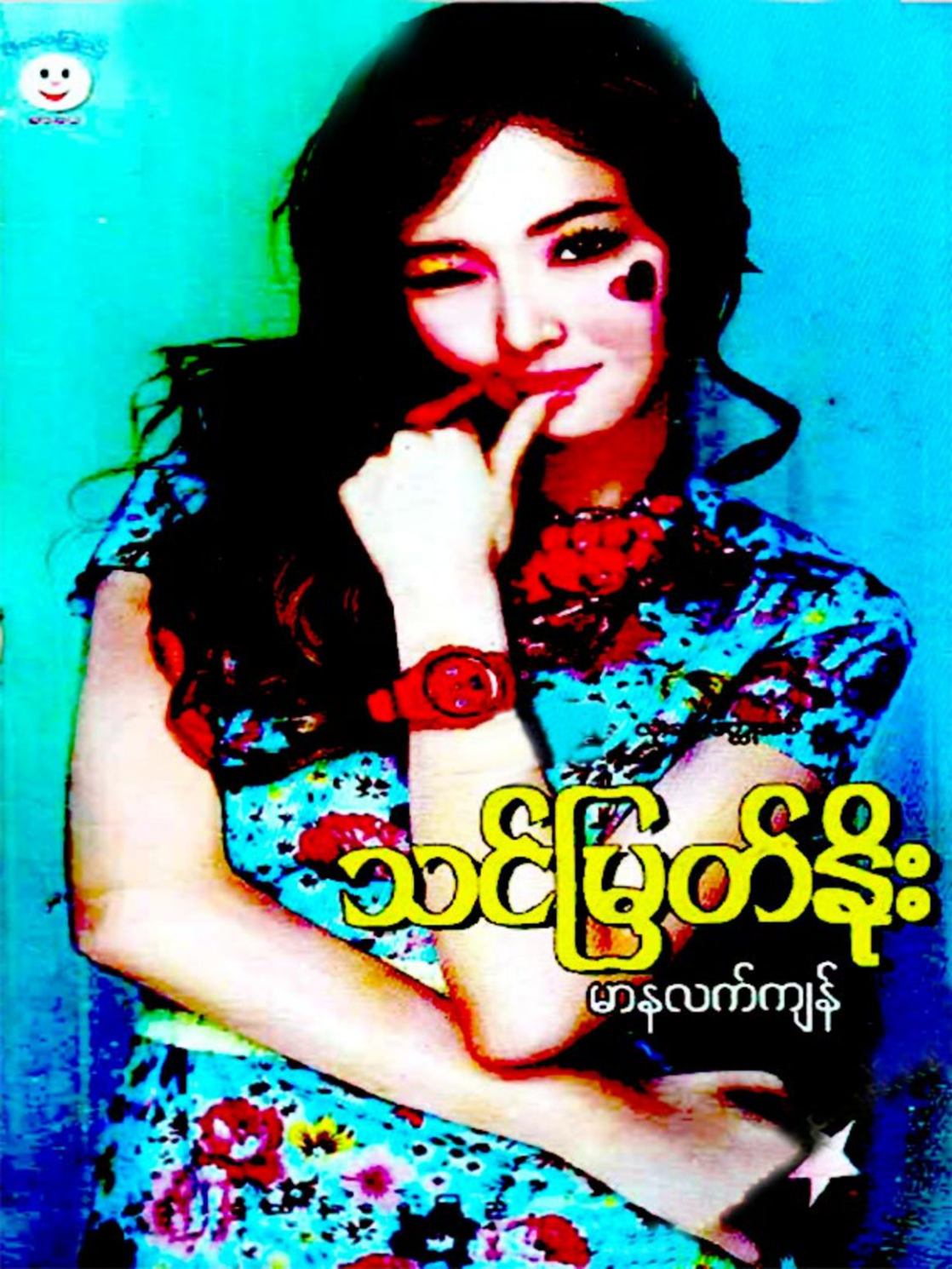

သင်မြတ်နိုး

မာနလက်ကျန်

အခန်း (၁)

မနက်ငါးနာရီ ...

အလင်းရောင်က သိပ်မရှိသေး ...

အဖြူရောင်သမ်းကာစ အရုဏ်ဦးအချိန်ဖြစ်သည်။ ။

နွေးထွေးသူ... အိပ်နေရာမှ လူးလဲထလိုက်၏။

အိပ်ချင်နေသေးတာကိုပင် သူမစိတ်ထဲမှာ မကျေနပ်ဖြစ်မိသည်။ ။

ထရမှာ ပဲလေ... နွေးထွေးသူရဲ့ တာဝန်ပဲမဟုတ်လား။

ညက...

အိပ်ရေး နည်းနည်းပျက်ထားသဖြင့် နည်းနည်းတော့အပျင်းထူမိသည်။ ။

“ဝါး...”

သမ်းပစ်လိုက်သည်။ ။

မဖြစ်သေးပါဘူး။

ထမှ ပါ။

နွေးထွေးသူမှာ ... မနက်ငါးနာရီမှာ ထပြီး အလုပ်လုပ်ရတဲ့ တာဝန်ကရှိနေသည်။ ။

“နွေးထွေးသူ...”

“ရှင်... ကြီးကြီး”

“ငါးနာရီ ကျော်နေပြီလေ... အပျင်းထူနေတာလား... ထလေ”

“ဟုတ်ကဲ့... ထနေပါပြီ ကြီးကြီး...”

“ဝါး...”

“ဟဲ့...”

“ညက ... လေးလေးကို... ဆေးလိမ်းပေးနေတာလေ ကြီးကြီး”

“ဟင်”

သူမ ခြင်ထောင်အပြင်ထွက်လိုက်သည်။

ကြီးကြီးက... ပြူးတူးကြောင်တောင် မျက်ဝန်းတွေနှင့် ကြည့်၏။

“နွေးထွေးသူ...”

“ဟင်...”

“ဦးစောသက်ကို ညည်း ဆေးလိမ်းပေးရတာလား”

“အင်း...”

“ဘုရားရေ...”

“ဘာဖြစ်လို့ လဲ ကြီးကြီးရဲ့ ...”

ကြီးကြီးမြ... လမင်းသော်တာ ခြံကြီးရဲ့ နှစ်ချို့နေတဲ့
အိမ်တော်စိုးကြီးပါ။

အိမ်ကြီးရဲ့ ဝေယျာဝစ္စတွေကို ကြီးကြီးမြကပဲ စီမံခန့်ခွဲရ၏။

နွေးထွေးသူက ကြီးမြဲရဲ့ တူမလေး...

ဒီကိုရောက်လာတာ သိပ်မကြာသေး...

နှစ်လလောက်ပဲ ရှိဦးမည်။

ကြီးကြီးမြဲနှင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်သဖြင့် ဒုက္ခရောက်နေတဲ့ နွေးထွေးသူကို ခေါ်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ် သည် ။

နွေးထွေးသူမှာ မိဘတွေ မရှိကြ... ဆုံးသွားပြီ။

“ဒုက္ခပါပဲအေ...”

ကြီးမြဲက... ညည်းညည်းညူညူလေး ပြောနေသည် ။

“ဘာဖြစ်လို့ လဲ ကြီးကြီးမြဲ... လေးလေးတစ်ကိုယ်လုံး နွေးကဆေးလိမ်းပေးရတာပါ”

မသင့်တော်ပါဘူး။

ဒါပေမဲ့...

ဘယ်တတ်နိုင်မလဲလေ...

နွေးထွေးသူက မိမိတူမတော်တဲ့ မိန်းကလေး...

မိဘမဲ့လေးဖြစ်သွား၍ မိမိခေါ်ဆောင်ထားခြင်းပင်...

“နွေး...”

“ရှင်...”

“ယောက်ျားတွေကို သတိထား...”

“ကြီးကြီးငယ်ငယ်... ယောက်ျားဆိုတာ မိန်းကလေး တစ်ယောက် သတိထားသင့်တဲ့ လူပဲ...”

“ကြီးကြီးမြ...”

“ဟင်...”

“နွေးအတွက် ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ...နွေး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထိန်းသိမ်း နိုင်ပါတယ်”

“နွေးလေးကို ယုံပါတယ်၊ မိခင်ရောဂါသည် ကြီးကို ကျွေးမွေးပြီးကို ယ်ကျင့် တရားမပျက်ပြား အောင် ထိန်းသိမ်းတတ်တာပဲ”

ဒေါ်မြ စိတ်ပူနေတာက... နာမည်ပျက်တွေရှိနေတဲ့ ဦးစောသက်နှင့် အနေနီးစပ်သွားမှာ စိတ်ပူမိသည် ။

နွေးထွေးသူက... ဘဝတက်လမ်းအတွက် အလုပ်လုပ်ရင်း ကြိုးစား နေတဲ့ မိန်းကလေး...

ဆယ်တန်းအောင်ပြီးသားပဲ...

ဦးစောသက်က မုဆိုးဖို...

အသက်က သိပ်ကြီးသေးတာမဟုတ်ပေ...

နာမည်က ပျက်ချင်သည် ။

အရက်သောက်တတ်၏။

မိန်းကလေးတွေနဲ့ ခပ်ရှုပ်ရှုပ်...

ဘုရားရေ... ဒေါ်မြစိတ်ပူလိုက်တာ...

ဘာလုပ်ရမလဲ။

ဦးစောသက် ဆေးလိမ်းခိုင်းတာကိုက သဘောရိုး မဖြစ်နိုင်ပေ...

“အင်းလေ... ညည်းဘဝလေးကလည်း ရှောင်လွှဲလို့ ရတာမှ မဟုတ်

တာ...အလုပ်တစ်ခုခု မြန်မြန် ရသွားရင်လည်း အေးပါပြီ”

“နွေးက အလုပ်ရှာနေပြီ ကြီးမြရဲ့ ...”

“ကဲကဲ... လုပ်စရာရှိတာလုပ်တော့... အိမ်သန့်ရှင်းရေးကိုတော့ သေချာလုပ်နော်... ဒီနေ့ ဦးစောသက်ရဲ့ တူ ကောင်းဆင့်ရံရောက်လာမယ်”

“ဟင်...”

“ဂျပန်ကနေ ပြန်လာမှာ လေ... အရမ်း အသန့်အပြန့်ကြိုက်ပြီး သေသေသပ်သပ်နေတယ်၊ အိမ်မှာ လုပ်တဲ့ အလုပ်သမားတောင် ညစ်ပတ်စုတ်ပြတ်နေရင်မကြိုက်ဘူး”

ကောင်းဆင့်ရံ ဆိုတဲ့ လူရဲ့ ဓာတ်ပုံကိုတော့... နွေးထွေးသူ တွေ့ဖူးသည် ။

လူချောတစ်ယောက်ပဲ...

“ကောင်းဆင့်ရံက ဇီဇာကြောင်တယ်... သန့်သန့်လေးနေတယ်၊ အရမ်းကို ဖြူနုဖပ်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်လေ”

စိတ်မောလိုက်တာ...

ဘယ်လိုလူလဲ...

လေးလေး စောသက်က... လူချောလူခန့်ကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်ပေမယ့်... ဇီဇာသိပ်မကြောင်ဟု ထင်မိသည် ။

နွေးထွေးသူ ရောက်တာ မကြာသေးပေ။

ဦးစောသက်ရဲ့ အရေးပေးခြင်းကို ခံနေရသည် ။

ကြီးကြီးမြက မကြိုက်...

အရောမဝင်နဲ့ တဲ့ ...

“နွေးလေး...”

“ရှင်...”

“တူမလေးဒုက္ခရောက်နေလို့ ရှေ့ဆက်ပညာသင်ဖို့ အတွက်
ကြီးကြီးမြက ခေါ်ထားတာနော်”

“အင်း...”

“အိမ်မှုကိစ္စတွေ တာဝန်ကျေဖို့ ကလွဲပြီး တခြားဘာမှ အပို တာဝန်
ကျေပေးစရာ မလိုဘူး နော် ...”

“လေးလေးက...”

“ယောက်ျားတွေဆို အားလုံးသတိထားပါ”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ကဲ... လုပ်စရာရှိတာ လုပ် အပျင်းမထူနဲ့ ...”

ဒေါ်မြကတော့... ဦးစောသက်ရဲ့ အကျင့်စရိုက်တွေကို မပြောပြခဲ့...

နွေးထွေးသူ ကြောက်သွားမှာ စိုးသည် ။

မိမိတို့ အနေနှင့် လမင်းသော်တာခြံကြီးကလွဲပြီး တခြားနေစရာမှ မ
ရှိတာ...

လမင်းသော်တာ ခြံမှာ နေလာတာ...နှစ်တွေ
အတော်လေးကြာနေပြီ။

ငယ်စဉ်လေးတည်းကပင်...

အခု...

အသက်ကြီး လာပြီ ဆိုတော့ ပိုပြီးဆင်ခြင်နေရသည်။ ။

အိမ်ရှင်တွေက...ငွေကြေးနှင့် စောင့်ရှောက်မှုက အပြည့်အဝရှိ၏။

အစားအသောက်တွေကအစ... မိမိနှစ်သက်သလို... စားသောက်နိုင်သည်။ ။

အလုပ်သမားတွေ အားလုံး အခွင့်အရေးတွေ ပေးထား၏။

နွေးထွေးသူကိုလည်း ပညာဆက်သင်ခွင့်ပေးထားသည်။ ။

“နွေးလေး...”

“ရှင်...”

“လိုက်ကာတွေ အားလုံး လဲထားလိုက်ဦးနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ဪ... ကြီးမြ...ကိုကောင်းဆင့်ရုံက ဘယ်လိုအရောင်မျိုးကိုမှ နှစ်သက်တာ လဲဟင်”

“မသိဘူး”

“ဟင်...”

“ကောင်းက... ဂျပန်မှာ ငယ်ငယ်ကတည်းက သွားနေတာလေ နွေးလေး...”

“ဟင်”

“အဒေါ်နဲ့ တွေ့တာ ဆယ်နှစ်သားလောက်တည်းကပဲ”

“ဒါဆို...လိုက်ကာတွေ နွေးလေးကြိုက်တဲ့ အရောင်ပဲ တပ်လိုက်မယ်နော်”

“အင်း...”

ကြီးမြ.... သူ့နားက ထွက်သွားတော့သည်။ ။

နွေးလေး အလုပ်လုပ်ရတာ မပင်ပန်းပါဘူး။

အိမ်မှုကိစ္စတွေကို စိတ်ဝင်စားပါတယ်။

ဒါပေမဲ့...

ဟွန်း...

လေးလေးစောသက် က နွေးလေးကို ဘာဖြစ်လို့ ဆေးလိမ်းခိုင်းရတာလဲ...

မဟုတ်သေးပါဘူး။

ကြီးကြီးမြက ဘာဖြစ်လို့ မကြိုက်ရတာလဲ...

“နွေးလေး... တစ်ကိုယ်လုံးကိုက်ခဲနေလို့ ဆေးလိမ်းပေးစမ်းပါ”

လေးလေးသက်ခိုင်းတော့လည်း ... နွေးလေးမငြင်းသာပေ။

ကြီးကြီးမြက မသိပေ...

အလုပ်သမားတွေအားလုံး ခြံထဲကအိမ်ဖော်တန်းလျားမှာ ပဲနေရသည်။ ။

နွေးလေးနဲ့ ကြီးကြီးမြပဲ အိမ်ကြီးထဲမှာ နေခွင့်ရှိ၏။

“သိပ်အရောမဝင်နဲ့...”

ကြီးမြပြောသွားတဲ့ စကားတွေကို ကြားယောင်နေမိသည်။ ။

လေးလေးသက်က... သူမကိုတော့ အရေးပေးတာအမှန်ပဲ။

လူကြီးတစ်ယောက်က ဆေးလိမ်းပေးပါဆိုတော့လည်း သူမ ငြင်းရမှာ ခက်နေသည်။ ။

မလွယ်ပါလား။

လေးလေးသက်မှာ နာမည်ပျက်တွေရှိနေလို့ လား။

လမင်းသော်တာမှာ ရှိနေတဲ့ အလုပ်သမားတွေက အသက်ကြီးကြီး
တွေ...

စိတ်ရှုပ်လိုက်တာ...

နွေးလေးဘက်က ရိုးသားတယ်။

မိဘဆွေမျိုး အားကိုးတွယ်တာရာမဲ့နေတဲ့ ဘဝ...

အိမ်သန့်ရှင်းရေးကို အာရုံစိုက်ပြီးလုပ်ဖို့ ပဲ စဉ်းစားလိုက်သည် ။

ကြီးမြ စိတ်ပူတာပဲနေမှာ ပါ။

လေးလေးသက်က ဆေးလိမ်းပြီးတော့... ငွေတစ်ထပ်ပေးသည် ။

ဝယ်ချင်တာဝယ်တဲ့ ...

နွေးလေးလက်မခံခဲ့...

“ကြီးမြက...နွေးလေးကိုထောက်ပံ့ပါတယ် လေးလေးသက်...ငွေလ
ည်း လုံလောက်ပါတယ် ... အပိုငွေတွေမယူပါရစေနဲ့ လေးလေးသက် ...
”

အပိုငွေတွေ ဘာဖြစ်လို့ ပေးရတာလဲ...

မရိုးသားတာလား။

“နွေးလေးရဲ့ ပညာရေးကို လေးလေးက အားပေးကူညီတဲ့ အနေနဲ့
ပါ၊ မင်းက... အင်ဂျင်နီယာ တစ်ယောက် ဖြစ်ချင်တာမဟုတ်လား နွေး
ထွေးသူရဲ့ ”

“ဒါပေမဲ့...နွေးလေး လက်မခံပါရစေနဲ့ ...ကိုယ့်လုပ်အားခကလွဲပြီး
ဘာမှ အပိုအခွင့်အရေး မယူချင်တာပါ”

ငွေပေးတဲ့ ကိစ္စတွေသာ... ကြီးမြသိသွားရင် အရမ်းစိတ်ပူမှာပဲ...

သူမတောင် စောစောကမတွေးမိ...

လေးလေးသက်ရဲ့ ဥပမိရုပ်ရည်က ခန့်ညားတည်ကြည်သူ။

အမယ်လေး... နွေးလေးမှားပြီလား။

“ယောက်ျားတွေဆိုတာ မိန်းမတွေသတိထားရမယ့်သူတွေပဲ”

ကြီးမြက အပျိုကြီး...

ဆွေမျိုးနီးစပ်ဆိုလည်း နွေးလေးတစ်ယောက်တည်းရှိတော့သည် ။

ဂရုစိုက်၏။

နွေးလေးမှာ လည်း အားကိုးတွယ်တာစရာကြီးမြပဲရှိတာမဟုတ်
လား။

လာပြန်ပြီးတစ်ယောက်...

ကြီးမြပြောတဲ့ ...ကောင်းတဲ့ ...

“ကောင်းကို ကြီးမြထိန်းပေးခဲ့ရတာ... လမင်းသော်တာခြံကြီးမှာ
ကောင်း စိတ်တိုင်းကျတာ ကြီးမြတစ်ယောက်ပဲရှိတယ်လေ”

ကောင်းဆင့်ရုံဆိုတာ ဘယ်လိုလူလဲ...

ဒီလူ့စိတ်ကြိုက်လုပ်ဖို့ အဆင်မှ ပြေပါ့မလားမသိဘူး။

အိမ်ထဲမှာ သန့်ရှင်းပြောင်လက်နေတာကို နွေးလေးလည်း နှစ်သက်
ပါတယ်။

လိုက်ကာတွေ အသစ်လဲရမယ်။

သူ... ဘာအရောင်ကြိုက်မလဲ။

နွေးလေးကတော့ အပြာရောင်နုနုလေးကိုနှစ်သက်သည် ။

“နွေးလေး...ကောင်းအခန်းကို သန့်ရှင်းရေးသေသေချာချာလုပ်နော်၊
ရောက်ရောက်ချင်း စိတ်အပန်းပြေသွားအောင်လေ၊ ကြီးမြက ကောင်း
ကိုချစ်တယ်”

သူ့အခန်းမှာ ရပ်ပြီး ဘယ်လိုပြင်ဆင်ရမလဲဆိုတာ စဉ်းစားနေမိသ
ည် ။

ရှင့်အကြိုက်မှ မသိတာဘဲ...

မတတ်နိုင်ဘူး။

ကျွန်မအကြိုက်ပဲဖြစ်မယ်။

နွေးလေးလည်း သန့်ရှင်းမှုနှင့် အလှအပကိုနှစ်သက်သည် ။

ဘဝက မလှပေ...

ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ ဘဝတစ်ခုကို သူမပိုင်ဆိုင်ခြင်းမရှိခဲ့။

အဆင်းရဲကြီးတော့မဟုတ်...

မေမေနေမကောင်းဖြစ်တော့မှ ကုန်သွားရတာပါ။

ကြီးမြရောက်လာသည် ။ အတူလာနေတဲ့ ...

အိမ်မှုကိစ္စတွေ ဝိုင်းလုပ်ပြီးငွေစုတဲ့ ...

ပညာဆက်သင်တဲ့ ...

အင်ဂျင်နီယာဖြစ်ချင်တဲ့ ကျွန်မ... အလုပ်လုပ်ဖို့ က အပြင်မှာ မဖြစ်

သေးပါဘူး။

“ကျွန်မအင်ဂျင်နီယာပဲဖြစ်ချင်တယ်... အပြင်မှာ အလုပ်ထွက်လုပ်ဖို့ မဖြစ်သေးပါဘူး ကြီးမြ ရယ်”

“ဒါဆိုလည်း ညည်းလေး အလုပ်လျှောက်နေတာ တွေရပ်လိုက်တော့ ...ဒီမှာ ပဲ တာဝန် ကျေကျေလုပ်... ဒီမှာ တော့ စားစရိတ်၊ နေစရိတ် မပူ ရဘူးပေါ့ နွေးလေးရယ်...”

ဒီအိမ်ကြီးထဲမှာ ခိုလှုံကာတာဝန်ကျေအောင်လုပ်ချင်သည် ။

နွေးလေး အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်ဖြစ်ချင်၍ ကြိုးစားနေရ၏။

မနက်စောစော...

အိမ်မှုကိစ္စတွေထဲလုပ်ပြီး ကျောင်းလည်း တက်ရသည် ။

နွေးလေးက သန်လျင်နည်းပညာတက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ။

အရေးကြီးတာက ပညာရေးပဲလေ။

ဘီတက်(ချ်)ဝင်ဖို့ ...

ကိုကောင်းဆင့်ရုံရဲ့ အခန်းကို သူမစိတ်ကြိုက်ပြင်ဆင်နေမိသည် ။

ရှင်ကြိုက်မကြိုက်တော့မသိဘူး။

ကျွန်မကတော့ အရမ်းကြိုက်နေပြီ။

“အဟက်...”

သူမသဘောကျစွာဖြင့် တစ်ယောက်တည်းရယ်မိနေသည် ။

အိမ်မှုကျစွတွေလုပ်ရမယ်ဆိုလျှင် နွေးလေးပျော်နေတတ်၏။

အခန်းတွေပြင်ဆင်တာ...

အဆောက်အဦတွေတည်ဆောက်တာ နွေးလေးနှစ်သက်သည်။ ။

နွေးလေးလာမှ ... လမင်းသော်တာအိမ်ကြီးက အရမ်းသစ်လွင်
တောက်ပလာတယ်ဟု လေးလေးသက်က ပြောသည်။ ။

ရှင့်အခန်းကိုလည်း ကျွန်မပြင်ဆင်ထားပြီးပြီ။

အပြာရောင်နုနုလိုက်ကာလေးတွေကလှနေသည်။ ။

ညနေရောက်လာမယ်တဲ့ ...

တွေ့လိုက်တာနဲ့ ရှင်နှစ်သက်သဘောကျသွားစေရမယ်။

အခန်းလေးကို တစ်မိမ့်စိုက်ကြည့်ပြီးပြင်ဆင်နေမိသည်။ ။

*

အခန်း (၂)

“နွေးထွေးသူ...”

“ရှင်...”

“နင်... အလှအပပြင်တာ တကယ့်ကိုစမတ်ကျတာပဲ...”

အရောင်ရွေးချယ်မှုကအစ တကယ့်ကိုအနုပညာဆန်တာပဲ”

လေးလေးသက်က... သူမကို ချီးမွမ်းစကားတွေပြောနေသည်။ ။ နွေးလေးထိတ်လန့်သွားရ၏။

အခန်းဝတွင် ရပ်နေသောလေးလေးသက်...အပြီးတွေနှင့်ရင်ဆိုင်လိုက်ရသည်။ ။

“နွေးထွေးသူက...အရမ်းကိုထူးချွန်ထက်မြက်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်လာမှာ ပါကွာ”

လေးလေးသက်ကအရမ်းကိုနုပျိုနေသည် ဟု ထင်မိသည်။ ။

“လေးလေးတူကတော့ အရမ်းကိုသဘောကျမှာ ပဲ”

နွေးထွေးသူဆိုတဲ့ မိန်းကလေးရဲ့ အစွမ်းအစကို... မိမိသဘောကျမိသည်။ ။

မိမိတွေ့ဖူးမြင်ဖူးတဲ့ မိန်းကလေးတွေထဲမှာ ချောမောလှပပြီးချစ်စရာ အကောင်းဆုံးပဲဟု ထင်မိ ၏ ၏။

“လေးလေးတူက...လေးလေးသက်တို့ လက်ထပ်ပြီး...ကလေးမရတာနဲ့ တူလေးကိုမွေးစားထားတာလေ”

လေးလေးသက်က သားအရင်းလိုပဲ ချစ်ခင်နှစ်သက်သည် ဟု ကြီးမြကပြောသည်။ ။

“လေးလေးသက်တို့ အမျိုးတွေအားလုံး... ဒီတူလေးကိုပဲ ချစ်မြတ်နိုးကြပြီး အလိုလိုက်ထား ကြတာပဲ”

ရှင်...

ဘယ်လောက်များ ကြီးကျယ်ခမ်းနားနေလိုက်မလဲ...

“နွေးထွေးသူ...”

“ရှင်...”

“ပင်ပန်းနေပြီလား”

“ဟင့်အင်း...နွေးလေးက အိမ်မှုကိစ္စတွေလုပ်တာ စိတ်ဝင်စားပါတယ်”

ကြီးကြီးမြပြောထား၍ နွေးထွေးသူစိတ်တွေ မလုံမလဲဖြစ်ရသည်။ ။

လေးလေးသက်က လိုအပ်သည် ထက်ပိုပြီး ...သူမအား ရင်းနှီးအောင် လုပ်နေသည် ဟု ထင်မိလာ၏။

နွေးလေးကြောက်လာမိသည်။ ။

“နွေးလေး...”

“ရှင်...”

“နွေးလေးကို လေးလေးအရမ်းသနားတယ်”

အခန်းထဲကနေ နွေးလေးပြေးထွက်ချင်မိသည်။ ။

လေးလေးသက်ရဲ့ အကြည့်တွေကိုကြောက်ရွံ့လာရ၏။

“နွေးလေးဖြစ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေကို လေးလေးက ဖြည့်စွမ်းပေးပါရစေ

”

“ကျွန်မအားလုံးပြည့်စုံပါတယ် လေးလေးရယ်... ဘာမှ မလိုပါဘူး၊
ကြီးမြမှာ စုထားတာတွေ လည်း ရှိပါတယ်”

ညကဆေးလိမ်းပေးတုန်းက ဘာမှ မဖြစ်ပေ...

ကြီးကြီးမြမြလိုက်မှ သူမအကြောက်ကြီးကြောက်သွားရသည်။ ။

“နွေးလေးလိုအပ်တဲ့ အကူအညီရှိရင်ပြောနော်...”

“ဟုတ်ကဲ့...”

“အခန်းလေးကကွာ... သိပ်ပြီးလှပသစ်လွင်နေတာပဲ... နွေးလေး
တကယ်တော်တယ်”

“ဟိုဟို... နွေးလေး ဆက်ပြီး ပြင်ဆင်လိုက်ဦးမယ်နော်”

“နွေးလေး ...”

“ပြီးရင် လေးလေးအခန်းကိုလည်း ပြင်ဆင်ပေးဦးနော်”

“ဟုတ်ကဲ့...”

လေးလေးသက်ထွက်သွားမှ သူမစိတ်သက်သာရာရသွားသည်။ ။

“ဟူး...”

မောလိုက်တာ....

လေးလေးသက် အရောတဝင်လုပ်နေတာကို စိတ်မောမိသည်။ ။

“နွေးလေး...”

“ဟင်...ကြီးမြ”

“ကိုစောသက် ဘာလာလုပ်တာလဲ”

“အခန်းကို လာပြီး ချီးမွမ်းတာပါကြီးမြ”

“ကြီးမြစိတ်ပူလို့ ...”

“ကြီးမြ...”

“နွေးလေး...ဒီမှာ ဆက်နေဖို့ တောင် ဖြစ်ပါ့မလားဟင်”

“ဖြစ်ပါတယ်ကွယ်... ကြီးမြရှိပါတယ်၊ သတိတော့ထားရမှာ ပဲလေ”

“နွေးလေး...”

“ရှင်...”

“ဘဝကိုတိုးတက်အောင်ကြိုးစား... ဒီမှာ မလွဲမသွေနေရမှာ ပဲလေ”

“ကြီးမြရယ်.... နွေးလေးအတွက်ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ နော်၊ နွေးလေး နေတတ်ပါတယ်”

“နွေးလေးရယ်...”

နွေးထွေးသူလေးကို ... ဒေါ်မြ သနားကြင်နာနေမိသည်။ ။ပညာတော် တဲ့ မိန်းကလေးပါ။

“ကြီးမြ...”

“ဟင်...”

“နွေးလေးပြင်ဆင်ထားတာကို ကြိုက်ရဲ့ လား”

“လှလိုက်တာနွေးလေး... တကယ့်ကိုပြင်ဆင်တတ်တာပဲ အနုပညာ
လက်ရာ မြောက်လွန်း တယ်”

“အဟက်...”

“ကောင်းကတော့ ကြိုက်မှာ ပါ”

“ဒီအရောင်တွေကို သူကြိုက်ပါ့မလားဟင်...”

“ရောက်တော့လည်း သူကြိုက်တဲ့ အရောင်တွေကို ပြောင်းပေးလိုက်
ပေါ့ နွေးလေးရယ်”

သူ... လာတော့မည်။

“ကိုစောသက်သွားခေါ်နေပြီပဲ... မကြာခင်ရောက်လာတော့မယ်နွေး
လေး”

“ဟုတ်ကဲ့...”

လေးလေးသက်က သွားပြီးကြိုနေပြီဖြစ်သည် ။

စိတ်တွေလှုပ်ရှားနေ၏။

ကျွန်မရဲ့ စမ်းသပ်မှုပဲ...

အခန်းတစ်ခုလုံးကိုလှပအောင်ပြင်ဆင်တဲ့ ဝါသနာအရလေ Air Con
ကိုကြိုတင်ဖွင့်ထား လိုက်သည် ။

နှင်းဆီနဲ့ Air Fresher ကိုလည်း သေသေချာချာဖြန်းထား၏။

ပြီးတော့...

နွေးလေး မီးဖိုခန်းထဲရောက်လာသည် ။

“ကြီးမြ... ဘာကူညီရဦးမလဲ”

“ရပါပြီကွယ်... နွေးလေးရေမိုးချိုးပြင်ဆင်ထားတော့”

“ရှင်...”

“ကြီးမြတို့ တောင်ပြင်ဆင်ထားရတာ... ကောင်းက သေသေသပ်သပ် သန့်သန့်ရှင်းရှင်းနေမှ ကြိုက်တာ”

“နွေးလေး ဧည့်မခံချင်ပါဘူး”

“ကိုစောသက်ကဧည့်ခံခိုင်းမှ ပဲ... နွေးလေးကိုပွဲထုတ်မှာ ”

“ကြီးမြ...”

“ဟင်....”

“လေးလေးသက်က မိန်းကလေးတွေနဲ့ ရှုပ်ပွေတတ်တဲ့ လူလား”

“နည်းနည်းတော့ရှိတယ် နွေးလေး... မိန်းမဆုံးသွားမှ ပါ၊ အရွယ်ရှိသေးတာကိုး... မငြိမ်းဖြူ ရှိတုန်းကတော့ မိန်းမကိုအရမ်းချစ်ပြီးတည်တည်တန့်တန့်နေတာ ...နောက်ပိုင်းမှ နာမည်ဆိုးတွေ ထွက်လာတာပဲ နွေးလေးရဲ့ ”

နွေးလေးက လူကြီးတစ်ယောက်ဆိုပြီး ရိုသေလေးစားနေတာပါ။

ညက... နွေးလေးကို ဆေးလူးခိုင်းတယ်။

မရိုးသားတာပဲ...

ဆေးလူးခိုင်းပေမယ့်... အခန်းထဲမှာ တော့ ခြံစောင့်ကြီးအဘကြိုင်ရှိနေသည် ။

“သိပ်မကြောက်ပါနဲ့ နွေးလေး...ဒါကလည်း ကြီးမြက ကြိုတင်သတိပေးထားတာလေ”

“သတိတော့ရှိပါ... နွေးလေးဖြစ်ချင်တဲ့ အခြေအနေတစ်ခုရောက်
အောင်တော့ ကြိုးစားထား

ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့...”

နွေးလေး...

သတ္တိတွေမွေးရမယ်။

အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ အစွမ်းကုန်ကြိုးစားရမှာ ပဲ။

“လာတော့မယ်ထင်တယ်နွေးလေး... အဆင်သင့်ပြင်ထားရမယ်
နော်”

နွေးလေး...အခန်းလေးထဲဝင်သွားပြီးရေချိုးသည် ။

ရှင်...ဘယ်လိုလူလဲ...

ကြီးမြပြောတာကတော့ ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာနေတတ်သူတဲ့ ...

ရေချိုးသည် ။

အလှတော့ သိပ်မပြင်ပါဘူး။

နွေးလေးမှာ မာနရှိတယ်။

ယောက်ျားတစ်ယောက်စိတ်ဝင်စားအောင်... နွေးလေး ဘယ်တော့မှ
မလုပ်ဘူး။

ရှင်ကိုလည်း အထင်မကြီးပါဘူး။

နွေးလေးက ကိုယ့်အားပဲကိုယ်ကိုးတတ်တာပါ။

ဟန်ရေးပြတဲ့ အလုပ်မလုပ်ဘူး။

ကျွန်မအစွမ်းအစကိုတော့...ရှင့်ကိုပြသချင်တယ်။

မှန်ရှေ့မှာ သူမရပ်နေမိသည် ။

ဝင်းအိတောက်ပနေသောသူမအသားအရေက ဆွဲဆောင်နိုင်မှုအရှိဆုံးဟု ထင်မိနေ၏။

ယောက်ျားတွေက... နွေးလေးကို စိတ်ဝင်စားကြသည် ။

လက်ထပ်ဖို့ တောင်းဆိုကြ၏။

နွေးလေးကတော့ သူမရဲ့ ရည်မှန်းချက်မအောင်မြင်သရွေ့ ဘာကိုမှ စိတ်မဝင်စားဖို့ ဆုံးဖြတ် ထားမိသည် ။

“တီ...တီ”

“ဟော... လာပြီထင်တယ်... ကားသံကြားပြီ”

သူမ... အပြင်ထွက်လာခဲ့သည် ။

“နွေးလေးရေ...ကြီးမြပစ္စည်းတွေသယ်ရင်းကြိုလိုက်ဦးမယ်၊သမီး... ကော်ဖီဖျော်ဖို့ ပြင်ထားနော်”

“ဟုတ်ကဲ့...”

“နွေးလေးလည်း ထွက်မကြိုချင်ပါဘူး။

ကိုယ့်အိမ်ကအလုပ်သမားဆိုပြီး... အထင်သေးမယ်တော့မကြံနဲ့ နော်...

နွေးလေးက မကြောက်ဘူး။

သူမဘဝတိုးတက်ရေးအတွက် အလုပ်လုပ်နေတာပဲ...

စိတ်တွေကို တင်းနေရသည် ။

ဒီလူ... ဘယ်လိုလူလဲ...

ဘယ်လိုပုံစံမျိုးလဲ...

မသိချင်ပါဘူး။

နွေးလေးနဲ့ သူက ဘာမှ မဆိုင်ပေ...

ယောက်ျားတွေကိုစိတ်မဝင်စားတာကနွေးလေးမာနပဲ။

မျှော်မှန်းထားတဲ့ ပန်းတိုင်တစ်ခုကိုမရောက်မချင်း... နွေးလေး မာန
ထားရမယ်။

“နွေးလေး...”

“ဟင်...”

“အခန်းထဲ...ပို့ လိုက်လေ”

သူ...

ဘာပြောမလဲ...

“သူ... ဘယ်လိုလူလဲဟင်”

“နည်းနည်းတော့တင်းမာတယ်နွေးလေး... ကြီးမြကိုတောင် သိပ်မ
မှတ်မိချင်ဘူး”

လွန်ပါတယ်။

ကြီးကြီးမြက ဒီမှာ နေတာ သူ...ငယ်ငယ်လေးတည်းကဖြစ်သည် ။

“အိုက်တင်ခံနေတာပဲ ဖြစ်မှာ ပေါ့ ကြီးမြရာ...”

“ကော်ဖီဖျော်တော့ နွေးလေး... ကြီးမြသွားပို့ရမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့...”

“ကော်ဖီပို့ရင်း ကြီးမြအခြေအနေကို အကဲခတ်လာခဲ့မယ်သိလား”

“ဟုတ်ကဲ့...”

သူမ... ကော်ဖီဖျော်ရသည်။ ။

ရောက်ရောက်ချင်းပင် အခန်းထဲဝင်ပြီးအနားယူနေတယ်တဲ့ ...

“နွေးလေး... ညနေစာအတွက် အသုပ်တွေပဲ ပြင်ဆင်ရမယ်နော် ...
ကောင်းက အသုပ်တွေ ကြိုက်တယ်တဲ့ ”

“ဟုတ်ကဲ့...”

“မြင်းခွာရွက်သုပ်၊ ပဲပင်ပေါက်သုပ်၊ အသုပ်စုံလုပ်ရမယ်”

နိုင်ငံခြားကနေပြန်လာတဲ့ လူက ... မြန်မာအသုပ်စုံတွေကို ကြိုက်နှစ်သက်သားပဲ ဟု တွေးနေ မိသည်။ ။

ဘယ်လိုလူလဲ...

နွေးလေး စိတ်မဝင်စားပါဘူး။

ရှင်ပုံစံက တကယ့်ကို ကိန်းခန်းကြီးနေတဲ့ ပုံပင်...

“ကြီးမြ...”

“ဟင်...”

“ကော်ဖီဖျော်ပြီးပြီ...”

အိမ်တော်စိုးကြီးကပင် သူ့ကိုပျာယာခတ်အောင်ပြုစုနေရသည်။ ။

“နွေးလေး...”

“ရှင်...”

“ခဏထွက်လာခဲ့...”

လေးလေးသက်က လာခေါ်၍ ... သူမအထိတ်တလန့်ဖြစ်ရသည်။ ။

ကြီးကြီးမြမရှိတော့။

“ကောင်း... မင်းအခန်းပြင်ထားတာကို အရမ်းသဘောကျနေတယ်”

“ဟုတ်လား...”

“မင်းရွေးထားတဲ့ လိုက်ကာတွေ...အိမ်ရာခင်းတွေရဲ့ အရောင်တွေ ကိုသဘောကျတယ်တဲ့ ”

“ဟုတ်လို့ လား ... လေးလေးသက် ... နွေးလေးက အစွမ်းပြချင်နေတာ ... သူ တကယ် ကြိုက်တာလား”

“တကယ်ပါ ... လေးလေးက ... အင်ဂျင်နီယာ ပြင်ဆင်ပေးတာလို့ ”

“လေးလေးကလည်း ...”

“နွေးလေးကို မိတ်ဆက်ပေးရမယ်၊ အပြင်ထွက်ခဲ့လေ”

“သူ ... အခု ... အနားယူနေတယ် မဟုတ်လား ... လေးလေးသက်”

“အင်း ... ညစာစားရင်တော့ နွေးလေးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရမယ်၊ ဘာမှ မကြောက်နဲ့ နော် ... လေးလေးသက်က နွေးလေးကို အလုပ်သမားတစ်ယောက်လို့ သဘောမထားပါဘူးကွာ”

လေးလေးသက်က ... နွေးလေးကို လိုအပ်တာထက်ပိုပြီး အရောတဝင်လုပ်နေသည်။ ။

နွေးလေး ကြောက်လာမိသည်။ ။

“လေးလေးသက်ကို ကော်ဖီတစ်ခွက်လောက်ဖျော်ပေးပါ နွေးလေး”

ကြီးကြီးမြ... မလာသေးပေ။

နွေးလေးကတော့... လေးလေးသက်အတွက် ကော်ဖီဖျော်ပေးရသည်။ ။

စိတ်ထဲမှာ လေးလံနေရ၏။

လေးလေးသက်ရှေ့မှာ နေရတာ စိတ်တွေပင်ချောက်ချားလာရသည်။

။

★